

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg

Christiansborg, den 15. maj 2006

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Dyrenes Beskyttelses foretræde i udvalget onsdag den 10. maj 2006

Dyrenes Beskyttelse var i foretræde i udvalget onsdag den 10. maj 2006 vedrørende beslutningsforslag nr. B 34 (skydefugle). Der henvises til B 34 – bilag 7 samt spm. 14.

Udvalget anmodede om, at det talepapir, der lå til grund for Dyrenes Beskyttelses mundtlige indlæg, blev tilvejebragt med henblik på at indhente miljøministerens kommentar.

Vedlagt omdeles talepapiret, som Dyrenes Beskyttelse efterfølgende har indsendt.

Miljøministeren er bedt om at kommentere talepapiret, jf. B 34 – spm. 15.

Med venlig hilsen

Jan Rasmussen,
udvalgssekretær.

Præsident Arne Stevns, Dyrenes Beskyttelse. Indlæg i forbindelse med foretræde for Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg den 10. maj 2005

Jeg vil gerne sige tak for, at vi efter vores brev dateret den 19. april 2006 er blevet inviteret til at få foretræde for Folketingets Miljø- og planlægningsudvalg og forelægge vores synspunkter om skydefugle.

Ud over jeg selv, som er præsident for Dyrenes Beskyttelse, er det til venstre for mig Bjarne Clausen, som er dyrlæge, formand for foreningens faunaudvalg og medlem af Vildtforvaltningsrådet. Til højre for mig er det direktør Ole Münster og Michael Carlsen, som er zoolog og projektleder for faunaområdet.

Vi har gennemgået Folketingets 1. behandling af Forslag til folketingsbeslutning om afvikling af skydefugle, og Vildtforvaltningsrådets arbejdsgruppes rapport om skydefugle og Rådets udtalelse i forbindelse med rapporten.

Jeg vil gerne starte med at gøre det klart, at det ikke er et spørgsmål om for eller imod jagt. Dyrenes Beskyttelse kan acceptere jagt. I nogle situationer kan jagt være positivt, når man skyder svage dyr, som dermed undgår lidelse, og dyr i naturen har i modsætning til produktionsdyr et frit liv, hvor dyrene har mulighed for at udfolde deres naturlige adfærd, så længe det varer. Betingelsen for Dyrenes Beskyttelse er, at jagten skal høste af naturens overskud, og at de jagtetiske regler bliver fulgt. Men det er jo netop ikke tilfældet i denne sag.

Det drejer sig netop ikke om at høste naturens overskud. Derimod er der tale om jagt på produktionsdyr, som udsættes i naturen med det ene formål at blive skudt. Eller som der står i lederen fra Den Danske Dyrlægeforening: "Selve opdrættet af skydefugle minder om kyllingeproduktionen". Og det er uetisk. Som Den danske Dyrlægeforening formulerer det: "Opdræt af skydefugle hører ikke hjemme i et velfærdssamfund som det danske."

Skal skydefuglene veterinært betragtes som produktionsdyr, falder de uden for jagtområdet ifølge jagtlovens § 2, og det er et juridisk problem. Dyrenes Beskyttelse har bemærket, at miljøministeren under 1. behandlingen af forslaget sammenlignede udsætningen af fasaner med put and taske fiskeri. Men den sammenligning holder ikke. For man ville jo heller ikke i mangel af muligheden for at skyde vildsvin acceptere at udsætte svinene i de danske stalde med det formål efterfølgende at skyde dem på marker og i skove.

Opdrættede og udsatte dyr er hverken produktionsdyr eller vildtlevende dyr. Men i deres korte levetid får de det værste fra de to kategorier. Der indfanges årligt 36.000 vilde fasaner, som holdes i fangenskab for at levere æg til produktionen. Mens de vokser op, er skydefuglene produktionsdyr med alle de begrænsninger, dette indebærer. De færdes i større og tættere flokke end deres naturlige adfærd giver grundlag for. Dette giver symptomer på mistrivsel såsom fjerpilning, kannibalisme, fugle der får pip, osv. og for at reducere symptomerne afklippes kyllingernes næbspids. Samtidig er de opdrættede fugle ikke præget på naturen, så når de sættes ud, er deres organismer ikke udviklet til at kunne optage naturlig føde.

Men skydefuglene får ikke fordelene ved at være produktionsdyr i form af dyreværnslovens krav om en hurtig og smertefri aflivning. I skydefuglenes tilfælde hedder aflivningsmetoden jagt. En aflivningsmetode som ikke er effektiv. Der nedlægges årligt 700.000 fasaner og lige så mange gråænder i Danmark. Derudover anskydes 25-50.000 fasaner og 3-400.000 gråænder. De anskudte er dem, der flyver videre. Af dem der falder, dør langt fra alle i knaldet. Mange kvæstes alvorligt og samles så op af et menneske eller en hund, hvorefter de aflives. Selvom deres død ikke er øjeblikkelig tæller de ikke som anskydninger, men ingen ved **hvor** længe, de egentlig er om at dø.

Dertil kommer de dyreværnsproblemer, som opstår, når fugle uden redskaber til at håndtere et liv i naturen alligevel sættes ud i den. Det kommercielle kraftfoder ændrer fuglenes tarmsystem i en retning, som gør dem uegnede til at optage naturlig føde. Derudover er skydefuglene ude af stand til på passende vis at tage sig i agt for rovdyr.

Ud over anskydningsproblemerne er jagten på skydefuglene ydermere problematisk i relation til dyreværnslovens § 9, som slår fast, at "Levende dyr må ikke anvendes til mål ved øvelses- og kapskydning". Dyrenes Beskyttelse har svært ved at se, at der er stor forskel på øvelses- og kapskydning, og så brugen af levende (opdrættede) fugle som skydemål på samme måde som man skyder lerduer.

Endelig siger lov om hold om dyr i § 16, at "Opdrættet vildt må kun udsættes, hvis det må forventes at være i stand til at overleve i naturen". Men det er netop ikke muligt for dyrene at overleve i naturen på grund af sult og fordi fuglene ikke er i stand til at tage sig i agt for rovdyr.

Vil Folketinget øge jagtudbyttet, så brug landbrugsstøttemidlerne til naturforbedringer, der giver større naturlige bestande.

Vi foreslår derfor en afvikling af skydefuglene. Så vil Folketinget også bringe sig i overensstemmelse med flertallet af befolkningen, idet AIM har konstateret, at 55 % af danskerne er imod opdræt af fasaner og andre fugle til jagtformål.

Dyrenes Beskyttelse vil appellere til Folketinget om at få afviklet denne produktion.